

CONVERSA SETMANAL

BENVINGUT, Nasi,
benvingut.

— Dispensim que vingui així un xic mal arreglat; ja sap que are es el temps de la feina.

— Si, home, si, no t'escusis, el vestit no fa l'home; tu per mi sempre ets el mateix.

— Gracies, senyor Gregori; però are, en temps de sega i de batrer, a un hom no li vaga gaire, i va com va

— Be, per aixó deus estar doble content!

— ¿Per qué vol dir?

— Home, perque no havent de fer eleccions no haurás de distreure't tant.

— Es vritat, senyor Gregori, no ha vingut malament aixó del article 29.

— ¡I es clar que no! Ens estalviarem molta feina.

— Però escolti, i aixó sigui dit entre nosaltres. Diu que n'ha costat un xic car al senyor Andreu el que'l deixessin proclamar per el 29.

— ¿Un xic car? No se a que't refereixes, Nasi.

* — Si, home, si, no fassi el desentés. Diu que ha donat 5,000 pessetes per les escoles neutres de l'Unió i 5,000 més per a treure de apuros a la Junta de Govern del Hospital de nostra vila.

— ¡I qui t'ho ha dit a tú tot aixó?

— M'han dit que ho deia un empleat del Municipi,

— ¡I tú t'ho has cregut, Nasi?

— Ja veurá, si ho diuen...

— Nasil Nasil no se com te tornes. Jo comprendre que ells ho fassin correr, però que tú ho creguis...

— Si ho diuen...

— ¡Que ho diguin! Davant del fracás de no

haver trobat qui's vulgui presentar, per quedar be amb la *tarragada*, be han d'inventar una cosa o altre.

— Be, be, senyor Gregori, es que encar diuen mes,

— ¿Qué diuen?

— Un senyor, que quan li convé diu qu'es dels nostres, va anar a festa major a Bigas i al vespre, en tornar ne, va dir al café que en Viadé li havia assegurat que feia pocs dies que havien dinat junts al «Colón» nostre candidat senyor Andreu amb en Torras, en Pauet Cirera, en Boét i no se qui mes, i que allá s'havia fet l'arreglo.

— ¡Mare de Deu! ¡Mare de Deu! i que s'en inventen de coses per enredar i per a volguer treurer importancia al fet, per ells aclaparador, de no haver solsament pogut anar a la lluita Escolta, Nasi; de tot aixó ja n'havia sentit algún fum, i vaig volguer aclarir-ho.

— Veu, vosté que'm troba a mi, també va volguer aclarir ho.

— Si, vaig volguer aclarir-ho, Nasi; però no perque ni un sol moment ho hagués cregut, no perque ni ho hagués dubtat qu'era fals, sino per tenir dades i autorització per a desmentir-ho.

— Veiam, veiam, digui.

— Avans permet que't fassi alguna pregunta.

— Digui, senyor Gregori.

— Aquest senyor que dius que va anar a festa major a Bigas i que va venir amb l'ambaixada de lo del dinar, ja'l coneixes bé?

— Si, senyor, ¡ja ho crec! si casi som parents.

— Suposo qu'es aquell qu'espera'ls alcaldes de Reial Ordre.

— Si, senyor, aquell mateix.

— I tu suposes Nasi, que al dir aixó, que deia que li havien dit, ho deia lamentant-sen, ho deia sapiguent-li greu, com qui conta als